GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

Sabotatge!!!

Opinió | 18/08/2007 | 13:49

Des que els independentistes catalans formen part del Govern autònom català, no hi ha res que funcioni.

*Àngel de Vega

Es porta el sabotatge espanyol a Catalunya. No sé si us hi heu fixat, però des que els independentistes catalans formen part del Govern autònom català, no hi ha res que funcioni. Quina casualitat! Abans, durant 23 anys de Governs de CiU, tot era oli en un llum. Però des que ERC (independentistes, Perpinyà, reunió –oh, quina infàmia!- amb ETA) forma part del Govern de la Generalitat res no va bé a Catalunya. Il·lustres col·legues en «l'art» de veure-hi un xic més lluny de la punta del nas ja fa temps que ho adverteixen: aquí hi ha alguna cosa que fa pudor de cremat. I no ho diuen pas pel fum d'alguna subestació elèctrica carbonitzada, sinó per un munt de malastrugues coincidències que s'han fet un tip de coincidir en el temps i en un espai o territori molt concret: Catalunya.

Hi ha alguna cosa que fa massa pudor a cremat a Espanya en relació amb Catalunya des que els independentistes formen part (se'n van o els fan plegar i tornen) del Govern català. I tanmateix hauria de mesurar les meves paraules, perquè sabotatge només s'aplica a la voladura de ponts i d'altres vies de comunicació en el transcurs d'una guerra. Però al capdavall, fixeu-vos-hi bé, si us plau, què estan fent els espanyols cada cap de setmana, festes i vacances sinó fent-nos sabotatge en les nostres comunicacions? Un país (en aquest cas el nostre, Catalunya) funciona si funcionen les seves carreteres, autopistes, trens i aeroports. No sé si m'enteneu. És una mica com a la guerra, la dels Balcans o totes les precedents. Per immobilitzar l'enemic (nosaltres) el primer que cal és deixar-lo sense vies de comunicació o com a mínim sabotejar-les tot el que es pugui.

Suposo que no cal fer un llistat de totes les «vies de comunicació» que actualment i des de l'entrada al Govern català d'Esquerra Republicana no funcionen. Tenim Rodalies i Regionals que van com van «per culpa de les obres del TGV» a l'estació de Sants, uns problemes que curiosament ni a Sevilla, ni a Madrid, ni a Saragossa es van produir. Quina gràcia! Tenim unes autopistes permanentment col·lapsades no perquè n'hi hagi poques i dolentes, sinó perquè els milers de camions i de cotxes que hi circulen s'han d'aturar cada dos per tres per pagar petges com els de l'Edat Mitjana per creuar un riu damunt d'un pont. Tenim un aeroport com el de Barcelona que hauria de ser intercontinental, però els avions que hi surten, abans d'arribar a Amèrica, han de passar per Barajas. Tenim línies elèctriques que no és que siguin insuficients, tant com per justificar una MAT que es carregui bona part de la bellesa del poc territori no fet mal bé del país, sinó que estan en un estat de manteniment tan deplorable que les línies, les estacions i subestacions cremen com si fossin falles valencianes.

Com s'ha dit sempre, a l'enemic (nosaltres, els catalans, els que no se senten espanyols,) ni aigua. Per cert, "l'Ansar" i companyia ens va voler prendre la de l'Ebre per regar camps de golf d'amics seus de la costa llevantina, però no hi va ser a temps. Però fins i tot des de fora del poder aquesta gent van fent forat mitjançant altres sistemes. Per exemple, la calumnia (després El Mundo paga la multa corresponent i hi torna), la infàmia (paga multes el «predicador» Jiménez Losantos o les paga directament la Conferència Episcopal, els bisbes espanyols?). Ara bé, el Partit Socialista, que havia estat alguna vegada Obrer, però que sempre ha estat i serà Espanyol,

no hi ajuda gaire, que diguéssim. Encara espero reaccions airades i públiques, en paper o per ràdio i televisió, de part de la “classe pensant” espanyola d’esquerres sobre el munt d’escombraries que s’ha llençat damunt Catalunya i els seus dirigents durant els darrers anys.

Al capdavall, i molt personalment, crec que la política espanyola del «Que se jodan» en relació amb Catalunya travessa fronteres ideològiques tan formidables com la que separa el PP i el PSOE. Diguem-ho clar i català: uns i altres no ens poden ni veure, perquè no ens sentim espanyols, ni de dretes ni d’esquerres. Mentre el «virrei» Pujol va manar a Catalunya tot van ser acudits i rialles sota el nas al centre del poder real; però quan els «amics de la governabilitat de l’Estat» van passar a l’oposició, tot va canviar. Les rialles i els acudits han cessat i ha començat una campanya de sabotatge, dissimulada, això sí, de baixa intensitat, si voleu, que ens manté en una paràlisi intermitent i amb l’ai al cor per arribar a temps a la feina o per tornar abans de mitjanit a casa en transport públic.

Tal vegada, tot el que he exposat fins aquí podria ser fruit de la confusió o de la calor. D’acord, ho admeto, perquè ningú no té la raó absoluta en res i molt menys un servidor. Però, si voleu, podríem fer la prova següent: suposem que el proper 11 de setembre ERC abandona el Govern i passa a l’oposició. Evidentment, llavors s’haurien de celebrar eleccions molt anticipades. I ara suposem que llavors, quan toqués, es produís un hipotètic Govern Català Bipartit entre CiU i el PSC. M’hi jugo dos pèsols que de cop i volta, miraculosament, s’acabarien en molts pocs mesos gairebé tots els problemes en les vies de comunicació i en el subministrament elèctric de Catalunya. Entretant, però, es porta el sabotatge espanyol a Catalunya.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/3251-sabotatge.htm